

Elhelyezkedem, s kezdem hallgatni, ami hozzám érkezik. Milyen hangok, zajok ezek? Hallom a köztük lévő csendet is?

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

„Amikor az asztalhoz ültek, kezébe vette a kenyeret, megáldotta, megtörte, s odanyújtotta nekik. Ekkor megnyílt a szemük, s felismerték. De eltűnt a szemük elől. „Hát nem lángolt a szívünk – mondták, amikor beszélt az úton és kifejtette az Írásokat?” (Lk 24,30-32)

„Óáltala, ővele és őbenne a tiéd, mindenható Atya-isten a Szentlélekkel egységben, minden tisztelet és dicsőség, mindörökkön-örökké” (Eucharisztikus ima). Lelki szemeim előtt látom a szentmisének azt a mozzanatát, amikor a pap felemeli Krisztus testét és vérét, és kimondja ezt a csodálatos dicsőítést az Atyának. Mint az emmauszi tanítványok, úton voltam én is Jézussal, Igéjének olvasásával és életem felajánlásán keresztül. Ez készített elő arra, hogy most meglássam őt felemelve életem minden valósága fölé. És ekkor, az Ige elcsendesedik. A szívem fellángol. Dicsőítem én is az Atyát, Jézus által, Jézussal és Jézusban. Mert ő él bennem. Semmi nem fontos már. Felismerem, és imádom őt.

Istenem, imádlak, és csendben állok jelenléted nagysága előtt.

Üdvözlégy Mária

Meghívás, életre váltás

Ma arra keresek lehetőséget, hogy egy negyedórát csendesen imádhassam Krisztust az ő eucharisztikus jelenlétében. Ha lehetséges, meglátogatom őt egy templomban.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Kulcsszavak

imádás, eucharisztikus jelenlét, csend